

Δράμας Δωρόθεος: «Ο κατά Θεόν ευαίσθητος άγιος Λουκάς μας χαρίζει την ελευθερία»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Μέγας Πολυαρχιερατικός Εσπερινός τελέσθηκε χθες στον Ιερό Ναό του Πολιούχου της Λαμίας, Αγίου Ευαγγελιστού Λουκά του Ιατρού, την ημέρα της μνήμης του οποίου η πόλη εορτάζει την θαυματουργική διάσωσή της και την απελευθέρωσή της από τα Γερμανικά Στρατεύματα Κατοχής στις 18 Οκτωβρίου 1944.

Στον Πολυαρχιερατικό Εσπερινό χοροστάτησε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Λευκουπόλεως **κ. Πολύκαρπος**, συγχωροστατούντων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Θεσσαλονίκης **κ. Φιλοθέου**, Δράμας **κ. Δωροθέου**, του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Κνωσού **κ. Μεθοδίου** και του οικείου Ποιμενάρχου, **Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών.**

Παρά την συνεχή βροχόπτωση πλήθος πιστών προσήλθε και κατέκλεισε τον Ναό του Πολιούχου, ενώ η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Τα Ιερά Αναλόγια διακόνησαν πολυμελείς χοροί ιεροψαλτών, καθηγητών,

αποφοίτων και μαθητών του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» υπό τον Διευθυντή του, Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ, ενώ τον αριστερό χορό διηύθυνε ο Πρωτοψάλτης του Ναού και Καθηγητής του Ωδείου κ. Ανάργυρος Βλάχος.

Τους Αρχιερείς προσεφώνησε με εγκαρδιότητα και θερμή αγάπη ο οικείος Ποιμενάρχης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, ενώ τον Θείο Λόγο κήρυξε με θεολογική εμβρίθεια ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Δράμας κ. Δωρόθεος**, ο οποίος αναφέρθηκε εκτενώς στα πολλά χαρακτηριστικά της «κατά Θεόν ευαισθησίας» του Αγίου Λουκά, τονίζοντας χαρακτηριστικά, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Σήμερα η Εκκλησία μας τιμά έναν πολύ ευαίσθητο άνθρωπο και γι' αυτόν θα ήθελα να σας μιλήσω, σε μια εποχή μάλιστα, που κυριαρχεί η βία, που κυριαρχεί η σκληρότητα και το βλέπουμε αυτό καθημερινά ακόμη και στις συναναστροφές των μικρών παιδιών. Έρχεται ένας θεούμενος άνθρωπος, ο οποίος έχει μέσα στην καρδιά του, βαστάζει μέσα στην καρδιά του την αγάπη προς τους συνανθρώπους του. Και αναρωτιέται κανείς, που οφείλεται αυτή η ευαισθησία του. Στο χαρακτήρα του προφανώς. Σίγουρα στο ότι ήταν γιατρός και σαν γιατρός έβλεπε τον ανθρώπινο πόνο και τον υπηρετούσε, τον διακονούσε και σίγουρα, διότι ήταν μαθητής του Αποστόλου Παύλου. Αρκεί να σας πω ότι βρέθηκε στη Ρώμη και εκεί στη Ρώμη πήγαινε καθημερινώς στη φυλακή του Αποστόλου Παύλου, όσο καιρό τον κρατούσαν φυλακή, πριν τον αποκεφαλίσουν και έγραψε τα απομνημονεύματα του Αποστόλου Παύλου και φωτογράφησε βέβαια το ήθος και τη συμπεριφορά και την αγάπη και τη θυσία του Αποστόλου Παύλου για όλους τους λαούς, για όλα τα έθνη που ήταν στην τότε Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία.

Και ποιες είναι αυτές οι ευαισθησίες του Αγίου Ενδόξου Ευαγγελιστού Λουκά;

Το πρώτο ήταν η φιλανθρωπία του. Σαν γιατρός φρόντιζε τους πονεμένους, φρόντιζε τους αναγκασμένους, φρόντιζε τους αρρώστους. Σας θυμίζω την παραβολή του καλού Σαμαρείτη που δείχνει εκεί ότι ακόμη και τον ξένο τον αγκαλιάζουμε και τον φροντίζουμε να μην πεθάνει.

Οι θέσεις του επίσης για τον πλούτο είναι πολύ χαρακτηριστικές. Στο Ευαγγέλιο του Λουκά έχει περίφημες θέσεις για τη σχέση που πρέπει να καλλιεργούμε απέναντι στο πλούτο.

Ευαισθησία για τα δικαιώματα του Θεού. Είναι αυτός, ο οποίος μας περιγράφει πως ο Χριστός έβγαλε από το ναό τους εμπορείς που είχαν μεταβάλει σε οίκο εμπορίου και όχι σε οίκο προσευχής το σπίτι του Θεού.

Αλλά υπερασπίζεται και τα δικαιώματα των απλών ανθρώπων, των φτωχών ανθρώπων, και θεωρεί ότι η προσφορά της χήρας είναι ανώτερη από οποιαδήποτε άλλη προσφορά, ανατρέπει αυτό που εμείς πιστεύουμε πολλές φορές και καλλιεργούμε στη σχέση μας, στις κοινωνικές μας σχέσεις ότι υπολογίζουμε αυτόν που έχει μία θέση ή αυτόν που έχει χρήματα και ούτω καθεξής.

Και επίσης η ευαισθησία του Αποστόλου Λουκά φαίνεται στη σχέση την οποία είχε με την Παναγία μας. Και αυτή η ευαισθησία του φαίνεται και στην τέχνη. Ότι ταυτόχρονα ο Απόστολος Λουκάς, ο Ευαγγελιστής Λουκάς είναι και ο πρώτος αγιογράφος της Εκκλησίας μας, δηλαδή εκείνος ο οποίος μάλιστα ζωγράφιζε το πρόσωπο της Παναγίας μας γι' αυτό και η Παναγία τον επιβράβευσε.

Όλα αυτά βέβαια κατοχυρώνουν την ανθρώπινη ύπαρξη και θα ήθελα εδώ να προσέξουμε, διότι σήμερα απειλούμεθα από τη διάλυση του ανθρώπου. Οι επιστήμονες μας μιλούν για μετάνθρωπο, δηλαδή για άνθρωπο μετά τον άνθρωπο, ο οποίος αυτός το νου του θα το κάνει σμπάραλια, με τη νοητή νοημοσύνη. Εάν δεν προσέξουμε, το σώμα του το διαλύουμε, τη φυσική ζωή, τις φυσικές συνήθειες του ανθρώπου, όπως πρέπει να είναι, τις αλλάζουμε και κάνουμε έναν άνθρωπο ρομπότ».

Σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο κ. Δωρόθεος ανέφερε:

«Χρειάζεται να σκεφτούμε και να δούμε πως ο άνθρωπος θα γίνει αληθινά άνθρωπος και θα γίνει αληθινά άνθρωπος μόνο στη σχέση του με το Θεό. Ο Ευαγγελιστής Λουκάς κατά την παράδοση, είναι εκείνος ο Λούκας, ο οποίος μαζί με τον Κλεόπα αξιώθηκαν να δουν τον Αναστάντα Κύριο «εν ετέρα μορφή», δεν τον αναγνώρισαν και βάδιζαν μαζί από τα Ιεροσόλυμα μέχρι τους Εμμαούς, μία κωμόπολη, και στο δρόμο συζητούσαν. Και όταν στο τέλος αποκαλύφθηκε ο Χριστός από τη κλάση του Άρτου, από το κόψιμο του ψωμιού και κατάλαβαν αυτό που είχε γίνει τη Μεγάλη Πέμπτη, ότι δηλαδή αυτός είναι ο Σωτήρας και Λυτρωτής του κόσμου που σταυρώθηκε και αναστήθηκε εκ νεκρών, ομολογούν και λένε: «τόση ώρα που μιλούσαμε μαζί του ήταν καιομένη ημών η καρδιά». Δηλαδή τι σημαίνει αυτό; Δεν διαλύουμε το νου του ανθρώπου, τον χρησιμοποιούμε το νου του ανθρώπου, για να μας δώσει όλα αυτά τα επιστημονικά επιτεύγματα, αλλά χρησιμοποιούμε και το νου του ανθρώπου, για να τον καλλιεργήσουμε πνευματικά κι ο νους του ανθρώπου καθαρίζεται και κατεβαίνει στην καρδιά του ανθρώπου και

φλέγεται, καίγεται η καρδιά του ανθρώπου από την αγάπη προς το Θεό και προς τον άνθρωπο.

Αυτό είναι το ζητούμενο της ζωής μας, εκεί πρέπει να φτάσουμε, εκεί έφτασε ο Ευαγγελιστής Λουκάς, ο οποίος είχε τα φυσικά προσόντα, τα τάλαντα από το Θεό αλλά τα αξιοποίησε ώστε να γίνει ένας ευαίσθητος άνθρωπος με την έννοια όχι την ψυχολογική, αλλά με την έννοια την πνευματική, όπως διαβάζουμε στα συναξάρια των αγίων ότι ένας Άγιος έκλαιγε επί μέρες, γιατί έβλεπε το κακό στο κόσμο. Καλλιέργεια του νου μας, κατέβασμα του νου στην καρδιά δια της προσευχής και δια του πνευματικού αγώνος και τότε αισθανόμαστε ζωηρά, αισθανόμαστε πραγματικά, ότι ένοικος της καρδιάς μας είναι ο Χριστός. Γι' αυτό και όταν ο Χριστός, αφού τους αποκαλύφθηκε, Του προτείνουν: «Μείνον μεθ' ἡμῶν» δηλαδή μείνε μαζί μας. Όταν ακούτε αυτή τη φράση, τη διαβάζουμε το πρωί της Κυριακής στο Αναστάσιμο Ευαγγέλιο, πάντοτε να κάνετε το σταυρό σας και να λέτε: «Κύριε μείνε και μαζί μου, κατέβα στην καρδιά μου και μείνε μέσα στην ύπαρξή μου». Αυτό που πέτυχαν οι Άγιοι Απόστολοι, αυτό πέτυχε ο Ευαγγελιστής Λουκάς».

Κλείνοντας το κήρυγμά του ο Άγιος Δράμας σημείωσε:

«Η ευαισθησία του Αγίου Ευαγγελιστού Λουκά φαίνεται και στη δική σας εορτή. Στο ότι σας χαρίζει τέτοια μέρα, την ημέρα δηλαδή της εορτής του, σας χαρίζει την ελευθερία από το γερμανικό ζυγό στις 18 Οκτωβρίου του 1944, διότι ο Ευαγγελιστής Λουκάς, ο ευαίσθητος αυτός άγιος, ο κατά Θεόν ευαίσθητος, μας χαρίζει το μεγαλύτερο δώρο στον άνθρωπο. Το μεγαλύτερο δώρο στον άνθρωπο είναι η ελευθερία. Το γνωρίζουμε, το καταλαβαίνουμε, γιατί ο ίδιος ο Θεός έγινε άνθρωπος για να είμαι εγώ και εσείς και όλοι μας ελεύθεροι από την εξουσία του πονηρού, από την εξουσία του διαβόλου και της αμαρτίας και του θανάτου. Αυτή είναι η ελευθερία την οποία μας χαρίζει ο Θεός και βεβαίως και οποιαδήποτε άλλης μορφής ελευθερίας όπως είναι η ελευθερία της πατρώας ελληνικής γης, της γης της Στερεάς Ελλάδος».

[Δείτε φωτογραφίες ΕΔΩ](#)